Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 13 улиця Жулиньского.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламацін неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администрацін „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 69. Середа 27 Марта (8) Цвѣтня 1891. **Рôкъ I.**

Що чувати на Балканѣ?

Убійство міністра Белчева въ Софіи звернуло зновъ бôльшу увагу на балканьскій пôвостровъ и показало свѣтови наглядно, що тамъ чіясь тайна рука не дає народамъ прийти до спокою, та що балканьскій пôвостровъ єсть якъ разъ мѣсцемъ найбôльшихъ неспокоѣвъ, мѣсцемъ, зъ котрого найскорше може выйти велика запутанина для цѣлои Европы. Убійниковъ Белчева ще доси не выкрыто, але слѣды вказують вже досыть докладно, що заносило ся на заговôръ на великй розмѣры, може навѣть и на революцію, та що все приготовлювали тайнй аґенты россійскй. Ще передъ убійствомъ Белчева розôйшлась була поголоска, що въ Софіи выкрыто заговôръ противъ князя, але ту вѣстъ заразъ заперечено. Показуєсь, що въ тôй вѣсти було таки щось правды. Кн. Фердинандъ и єго мати княг. Климентина дôставали вже вôдъ довшого часу листы, въ котрыхъ имъ грожено смертію, скоро они не вынесуть ся зъ края. Такй самй листы дôстававъ такожь и міністеръ справъ заграничныхъ. Въ листахъ тыхъ було сказано: „Коли вамъ житє миле, то выносѣть ся ще въ цвѣтни зъ краю, бо партія народна постановила зъ Австріяками, що суть нещастемъ для краю, зробити короткій процесъ. Міністеръ Грековъ най вôдлучить ся вôдъ Стамболова; всѣ приклонники Стамболова будуть убитй." Пôдозрѣнє упало на бувшого каваса (слугу) давнѣйшого россійского консуляту, бо папѣръ бувъ значеный буквами П. Б. а тй вказували, що вôнъ бувъ колись власностію секретаря россійскои аґентуры Богданова. Почато слѣдити въ актахъ одного зъ давнѣйшихъ процесôвъ и тамъ знайдено таке саме письмо того каваса. Правительство поробило дипломатичнй кроки и нѣмецкій консуль, котрый заступає и справы россійскй, бувъ змушеный приказати того каваса арештувати. Рѣчь дуже можлива, що той кавасъ, Андрій Сухоруковъ, россійскій пôдданый, стоявъ въ звязи зъ убійниками Белчева. Слѣдство веде ся дальше, але поки що держить ся въ тайнѣ.

Дальше показало ся, що передъ убійствомъ Белчева а ще и теперь крутило ся и крутить ся по Румуніи богато якихсь чужихъ людей, котрй очевидно суть тайными аґентами и по найбôльшôй части йдуть до Добруджи, зъ вôдки можна дуже легко дôстати ся до Болгаріи. Єсть вже рѣчь певна, що майоръ Бендеревъ приѣхавъ бувъ ще 21 марта зъ Россіи до Букарешту, мешкавъ тамъ якійсь часъ въ готели Габровени пôдъ чужимъ именемъ, а вôдтакъ поѣхавъ бувъ до Джурджева и тутъ приѣхавъ бувъ до него Каравеловъ. Порадившись, поѣхавъ бувъ Каравеловъ до Рущука, але ще того самого дня вернувъ назадъ. По нарадѣ зъ Каравеловомъ вернувъ Бендеревъ назадъ до Букарешту, де пересидѣвъ два днѣ а опôсля поѣхавъ до Бѣлграду. Дня 26 марта вернувъ вôнъ до Тульджи, де перебуває яко урядникъ Гаґаринского товариства пароходнои плавбы по Дунаю, а заразъ на другій день вечеромъ убито Белчева. Трудно въ сихъ фактахъ не добачити якоись звязи.

Щожь тымчасомъ дѣєсь въ Румуніи? Тутъ крутить ся повно тайныхъ аґентôвъ россійскихъ, котрыхъ проводирами суть шефъ тайнои россійскои поліціи для Болгаріи, Мотилевъ, и офіцирь россійскои жандармеріи Будиловичь, званый такожь Сосницкимъ, котрый перебуває въ Румуніи яко инспекторъ Гаґаринського товариства въ Ґалацу. Хитрова вправдѣ теперь перенесено, але на єго мѣсце покликано Фонтона, котрый єсть зъ той самои школы, що и Хитрово; замѣна така не значить отже нѣчого, єсть то лишь змѣна декораціи. Тымчасомъ и теперѣшне правительство румуньске не дуже противне тôй аґитаціи, яка веде ся на Балканѣ. Здаєсь майже, якъ коли-бъ та аґітація була боярскому кабінетови на руки, бо вôнъ єсть глугій на всякй накликуваня независимои прасы румуньскои.

Якій станъ єсть въ Сербіи, того чей не треба доказувати. Коли-бъ такъ Сербія сама зъ собѣ не була розстроєна и не видѣла того, що Россія заходить ся бôльше около болгарскои справы, то певно и тутъ представивъ-бы ся намъ образъ живѣйшои аґітаціи. Сербы зачинають однакожь жалувати ся, и то може зовсѣмъ справедливо, на Россію, бо ось недавно выдано новый окликъ, котрый може Сербамъ ще бôльше пошкодити. Ото пущено вѣсть, що Россія обѣцює зробити зъ Македоніи независиму державу, але пôдъ условіємъ, щобы Македонцѣ самй до того причиняли ся и выкликали яку ворохобню. Сербіи єсть то очевидно не на руку, бо она робить собѣ претенсію що найменше до половины Македоніи. Але и самй власти турецкй не дуже причиняють ся до удержаня спокою въ сѣмъ краю, чого найлѣпшимъ доказомъ поступованьє ґубернатора Кемалі-пашѣ, въ Скоплю, котрый въ спорѣ зъ одною тамошною церквою такъ собѣ поступивъ, що роздразнивъ страшно все населенє, и що австрійскій посолъ мусѣвъ зажадати єго укараня.

Взглядно найспокôйнѣйше ще въ Чорногорѣ и Греціи. Чорногора приготовлена на все и готова выступити кождои хвилѣ, тожь не потребує теперь маніфестувати ся, а Греція сама за слаба и сидить такожь тихо, одна лишь Крета дає вôдъ часу до часу знакъ о собѣ и можна припускати, що тамъ не обôйдесь зновъ безъ якоись революціи. Ото маленькій образъ того, що теперь дѣє ся на Балканѣ.

Переглядъ політичный.

Зъ Вѣдня доносять, що буджетъ на 1891 р. котрый має бути предложеный Радѣ державнôй вôддано вже до друку и буде розданый членамъ палаты пословъ найдальше на другôмъ або третôмъ засѣданю. Зъ выимкою

ДВА СЫНЫ.

(МАРКА ВОВЧКА.)

(Конець.)

6.

Выѣзджали три тройки, усе новобранцѣ. За ними рôдъ иде, провожає. Сѣла и я мѣжь своими сынами, ѣду. Шляхъ мигтить; гає та поля на очи набѣгають....

И такъ менѣ стало ся, наче я дитина мала: не розумѣю нѣчого, не знаю, не памятаю. Тôлько якъ гляну на дѣтей, то чогось страшно стане.

Приѣхали до приєму (вербецирки), повели ихъ, а мы стоимо, ждемо. Мене мовь сонъ хилить, та будять мене — кто плачемъ, кто риданємъ. Першихъ вывели моихъ.... Господи, Боже мôй! Ты-жь у насъ великій, Ты-жь милостивый! Лучше-бъ я у землю поховала ихъ обохъ!...

7.

Привели мене у темну якусь хатину — землянка, чи льохъ, чи що оно таке, не скажу. Якійсь москаль сидить: головачь, розкошланый, невмываный, пôдъ щетиною весь, якъ ѣжакъ. Се певно ихъ старшій, дядько....

Кланяюсь, прошу: „Не оставте ласкою вашою, добродѣю, и моихъ сынôвъ!"

Даю єму, що змоглась, грошенять; и полотна, и на дѣточокъ гдещо.

— Не журись, старушка! — прохрипѣвъ — трошки вашй сынки поскучають, безъ того не можна на свѣтѣ, а тамъ злюбить ся, молодцѣ будуть, отъ якъ и я, примѣромъ, кажучи!

Поглянула я тогдѣ спильна на него: червоный, обдутый якійсь вôнъ, очи въ него якось померхли.. Боже-жь мôй! А мои сыны, мои голубы сизй! У нихъ душа теперенька свята, и поглядъ ясный, и любй обличчя квѣткою процвѣтають!...

8.

Попрощали ся. Провели мене дѣти за мѣсто.

Отъ єще и доси, якъ выбере ся лѣтомъ день горячій, душный, то и згадаю собѣ те прощанє наше: отъ, идемо мѣстомъ — позачинюванй будынки, зачинянй вôкна скрôзь; за мѣстомъ соснина темна, далеко заступила шляхъ пѣскуватый; сунє передъ очима по пѣску репливый вôзъ, на небѣ сонце пекуче....

9.

Зосталась я сама-самѣсѣнька, недугуючи. Нѣ сну менѣ, нѣ вôдпочинку. Роблю черезъ силу нѣчого не знаю, нѣ чую....

Минає, рôкъ, и другій, и пятый. Обняла мене мовь хмара чорна; тôлько и свѣтять ся менѣ, якъ двѣ зôроньки темнои ночи: то дѣтоньки мои!

По Рôздвѣ, сиджу я одного вечера, такъ вже у пôзнй лягови, пряду. На дворѣ завируха, яжь у вôкна бє, и свѣтло мигтить....

Коли — стукъ-стукъ! Одчиняю — Василь!

— Василечку, сыночку мôй! а Андрѣйко где?...

— Нема вже, мамо, Андрѣя! Лѣгъ Андрѣй, мамо, та не встане уже!...

А я наче знала: я єго що дня въ Бога, що ночи оплакала! А жити-бъ такому, та жити! На вырôстъ, и на силу, и на личко въ батька вдавъ ся: отжежь за батькомъ и на той свѣтъ погнавъ ся!...

кôлькохъ незначныхъ змѣнъ, буджетъ той есть копією проекту, предложеного свого часу д-ромъ Дунаевскимъ.

Пôсля офіціяльного заявленя вôдбуде ся торжественне вôдкрыте Рады державнои Є. Вел. Цѣсаремъ дня 11 цвѣтня по полудни.

Членами палаты панôвъ именовани̂: властитель бôльшихъ посѣлостей и посолъ на Соймъ краєвый гр. Станіславъ Бадені; ґр. Генрихъ Брандісъ; ґен. бар. Депфнеръ; бар. Генрихъ Ґуденусъ; професоръ університету и директоръ придворнои бібліотеки д-ръ Вільгельмъ Гартель; президентъ сенату найвысшого трибуналу касаційного д-ръ Винкентій Гальсмаиръ-Ґрассеґотъ; президентъ ческои академіи наукъ Іосифъ Глявка; професоръ університету Вратиславъ Яґичь, предсѣдатель статистичнои комісіи и шефъ секціи д-ръ Кароль Инама-Штернеґґъ; игуменъ и пралатъ чина Бенедиктинôвъ Венедиктъ Корчіянъ; промысловецъ Лянна; гуртовникъ Мілеръ-Айхгольцъ; президентъ сенату найвысшого трибуналу судового Левъ Раквичь; фельдцайґмайстеръ Салісъ-Соліо; професоръ університету д-ръ Генрихъ Зіґель; ґен. директоръ зелѣзницѣ Кароля Людвика бар. Едмундъ Сохоръ-Фрідріхсталь; адвокатъ придворный д-ръ Іосифъ Штеґеръ; тайный совѣтникъ и маршалокъ моравского сойму краєвого ґр. Щасный Феттеръ и профес. університету въ Краковѣ д-ръ Цолль.

Въ наслѣдокъ того, що бар. Феттера и президента ческои академіи наукъ Глявку покликано до Палаты панôвъ, вôдбудуть ся въ ґрупѣ моравскои бôльшои посѣлости и зъ ческои бôльшои посѣлости въ округѣ хрудимскôмъ нови̂ выборы.

Правительство не покинуло гадки переведеня ческо-нѣмецкои угоды мимо того, що оденъ зъ найважнѣйшихъ чинникôвъ, одна сторона, зъ котрою угода робила ся, Старо-Чехи, при послѣдныхъ выборахъ перепали и старо-ческа партія перестала політично жити. Доказомъ того есть, що дня 3 с. м. вôдбуло ся знову засѣдане комісіи, котру чотирнацять мѣсяцѣвъ тому назадъ установлено при прагскôмъ высшôмъ судѣ краєвôмъ для розмеженя повѣтôвъ въ Чехіи пôсля національности. Нѣмецко-ліберальна праса скористала зъ сеи нагоды, щобы знову зъ цѣлою енерґією домагати ся переведеня сеи угоды а *N. fr. Presse* домагає ся, щобы шляхта ческа сказала разъ ясно, яке есть еи становище въ сѣй справѣ, бо зъ бесѣды кн. Шварценберґа, выголошенои на зборахъ католицкого товариства въ Празѣ выходить, що шляхта національному розмеженю противна.

Монахійска *Allg. Ztg.* потверджує такожь, що вѣсь о перенесеню однои дівізіи пѣхоты россійскои зъ Новгорода на границю Галичины есть неправдива, але додає заразомъ, що въ проектѣ россійского міністерства вôйны есть перенести кôлька полкôвъ кавказкихъ на Волынь, тôлькожь, що то вôдложено ажь на пôзнѣйше. Всежь таки то перемѣщене россійскои арміи — каже згадана ґазета — не есть нѣякъ ознакою якихсь зачѣпныхъ крокôвъ зô стороны Россіи.

Декотри̂ вѣденьски̂ и загранични̂ ґазеты нѣмецки̂ звертають увагу на то, що послѣдными часами покликано до Петербурга командантôвъ округôвъ военныхъ и повномочникôвъ войсковыхъ зъ Вѣдня и Берлина, полковникôвъ Жуєва и Бутакова.

Въ Петербурзѣ наставъ теперь загальный поглядъ, що царь надѣливъ президента французскои републики ордеромъ св. Андрея головно длятого, що Франція зъ великою охотою постановила помагати Россіи въ фабрикаціи новыхъ карабінôвъ. Зъ Парижа доносять дѣйстно, що до фабрики въ Сенъ-Етієнъ приѣхали ще вô второкъ повномочники царя полковникъ вôдъ артилеріи Кунъ и капітанъ Михайловъ, котри̂ мають умовити ся зъ тою фабрикою о доставу 300.000 скорострѣльныхъ карабінôвъ.

Нова експедиція россійска до Абессініи пôдъ проводомъ Машкова выбрала ся туды ще 3 с. м. и поѣхала черезъ Москву, Одесу до Константинополя, а зъ вôдси поѣде черезъ портъ Саидъ, каналъ суескій и Червоне море до французскои кольоніи Обокъ а вôдтакъ до Абессініи.

Перенесене россійского посла въ Букарештѣ, звѣстного Хитрова есть вже доверше нымъ фактомъ. Вôнъ иде до Лісбоны а на его мѣсце прийде посолъ зъ Лісбоны Фонтонъ. Хитрово бувъ оденъ зъ тыхъ россійскихъ аґентôвъ дипльоматичныхъ, котри̂ найбôльше робили заколотъ на балканскôмъ пôвостровѣ а головно въ Болгаріи и Румуніи. Здаєсь, що послѣдне убійство въ Софіи сталось причиною его перенесеня.

Пôдсекретарь въ анґлійскôмъ міністерствѣ дѣлъ заграничныхъ, Ферґусонъ, мавъ оногды въ Менчестерѣ довшу бесѣду політичну, въ котрôй доказувавъ, що въ наслѣдокъ поступованя анґлійского правительства, миръ, котрый чотиры роки тому назадъ бувъ загроженый, есть теперь зовсѣмъ забезпеченый. Выходило бы на те, що то лишь заслуга льорда Сальсберіого, що доси ще до вôйны не прийшло.

Анґлійске правительство въ Индіяхъ, выслало вже вôдповѣдну силу военну до краю Маніпуръ, щобы вôдомстити ся за послѣдну поражку. Войско англійско має вступити зъ двохъ сторôнъ до сего краю. Єсть лишь обава, що Маніпуры убють тыхъ людей, котрыхъ задержали въ неволи. Розôйшлась вже навѣть поголоска, що Маніпуры дѣйстно убили Квінтона и его товаришѣвъ, але поки що нѣхто не хоче тому вѣрити. Другій офіциръ, Ґрантъ, котрый зъ 80 людьми пустивъ ся бувъ до Маніпуру, знайшовъ ся такожь въ прикрôмъ положеню, бо Маніпуры обскочили его въ якôись маленкôй крѣпости зô всѣхъ сторонъ. Єму выслано помôчь.

Дивна рѣчь, що сербски̂ радикалы, котри̂ до недавна ще такъ дуже одушевляли ся для Россіи, почали наразъ выступати противъ неи. Ихъ головный орґанъ *Дневни Листъ* ставъ теперь дуже жалувати ся на Россію и доказує, що она старає ся всѣми силами пôддержувати незгоду межи Сербами и Болгарами. Россійски̂ благотворительни̂ комітеты при кождôй нагодѣ пôддержують ту незгоду; Россія помагає Болгарамъ вести болгарску аґітацію въ Македоніи; въ Санъ-Стефаньскôмъ договорѣ хотѣла Россія надати Болгаріи землѣ, котри̂ сягали далеко въ глубину Сербіи; въ берлиньскôмъ договорѣ признано Болгаріи вôдшкодоване коштомъ Сербіи — а для Сербіи не хоче Россія нѣчого зробити.

Вѣсти о теперѣшныхъ вôдносинахъ короля Милана и Королевои Наталіи до партіи радикальнои суть досыть непевни̂. Говорять, що неправдою есть будь то бы Миланъ зажадавъ вôдъ сербского правительства 6 міліонôвъ на свое удержане и постановивъ выѣхати. Зъ другои стороны знову доказують, що вôдносины межи королемъ а правительствомъ взглядно президентомъ кабінету, Пашичемъ, стали дуже напружени̂. Пашичь мавъ сказати, що вже не буде зносити ся зъ Миланомъ, хиба за посередництвомъ реґентіи, бо Миланъ есть для него приватною особою, супротивъ котрои правительство не есть нѣчимъ звязане.

Вѣсть будьто-бы Ґарашанинъ сими днями пробовавъ вôдобрати собѣ житє, есть неправдива. Такъ само неправдою есть, що королева Наталія написала листъ до Пашича, въ котрôмъ каже, що середъ всякихъ обставинъ останесь въ краю.

Новинки.

— **Є. Ексц. п. Намѣстникъ** выѣхавъ вчера до Кракова и перебуде тамъ цѣлый тыждень. Въ суботу буде п. Намѣстникъ присутный въ університетѣ яґайлоньскôмъ на промоціи д-ра Врубльевского sub auspiciis Imperatoris. Въ суботу візитувавъ п. Намѣстникъ нѣмецку ґімназію и бувъ на лекціи польского языка проф. Вуйціка въ VIII. б. клясѣ, на лекціи математики проф. Костецкого въ VII кл., на лекціи латины проф. Оґурка въ IV а. кл. и на лекціи нѣмецкого языка суплента Кона въ II а. клясѣ.

— **Именованя**. Львôвскій высшій Судъ краєвый именувавъ авскультанта при Судѣ окружнôмъ въ Дольнôй Тузли (въ Боснѣ), Едварда Добошиньского, а вôдтакъ практикантôвъ судовыхъ: д-ра Генриха Бляуштайна, д-ра Казимира Станіслава Гоммого, Евгенія Генриха Анеіона, Адольфа Нехай де Фельсайсъ, Єронима Яґошевского, Станіслава Новосельского, Тадея Рыбицкого, Михаила Маріяна Фельштиньского, д-ра Володислава Ціхоцкого, Володимира Куриловича, Феликса Ожельского и д-ра Йоеля Фалька авскультантами судовыми для всхôднои Галичины.

— **Запомоги для селянъ** зъ фондаціи Едварда Левиньского постановивъ Выдѣлъ краєвый роздати въ сѣмъ роцѣ въ повѣтѣ рогатиньскôмъ тымъ, що потерпѣли торôкъ вôдъ граду. До роздатя припадає 1410 зр., отже на 24 селянъ бôльше якъ по 50 зр.

— **Гомада львôвскихъ Русинôвъ** пращала въ недѣлю послôвъ, що зъ посередъ неи выбирають ся до Вѣдня на засѣданя Рады державнои и устроила для нихъ пиръ, въ котрôмъ взяло участь поважне число осôбъ.

— **Університетъ львôвскій.** Изъ справозданя львôвского університету за минувшій пôврôкъ показуєсь, що всѣхъ студентôвъ на університетѣ було 1225. Зъ тыхъ було на правахъ 683, на теольоґіи 353, на фільософіи 189. Пôсля народности було Полякôвъ разомъ зъ жидами 796, Русинôвъ 421. Зъ Полякôвъ було на правахъ 577. зъ Русинôвъ 101; на теольоґіи: зъ Полякôвъ 70, зъ Русинôвъ 283; на фільософіи: зъ Полякôвъ 149, зъ Русинôвъ 37.

— **Памятникъ для ґр. Аґенора Ґолуховского** колишного намѣстника Галичины має станути у Львовѣ на площи Маріиной. Ще наслѣдникъ ґр. Ґолуховского

— Зостарѣли вы, ненько!... Якъ вамъ тутъ жило ся? нужды приняли?

— А такъ жило ся: встаю, плачу, и лягаю, плачу, такъ менѣ жило ся!

— Я, мамо, до васъ умирати прийшовъ!

Дивлюсь на него, лишенько мое! Оно и молоде, та вже надломлене!

— Сыночку мôй! бодай бы я не дôждала твого слова почути!

Отъ же то щира правда була, що вôнъ сказавъ.

Тане и тане мôй Василько, якъ свѣчка. Полежавъ, похирѣвъ — та на веснѣ и переставивъ ся.

Де єму и жити було! Оно и росло такъ, абы слава, а тіи выправы та походы силу зъ него всю выбрали.

— Не на те народивсь, моя мати, щобъ менѣ людей на вôйнѣ тратити! — бувало каже — Не для такихъ, якъ я, вôйна, и воєвникъ зъ мене не жвавый!

Якъ вже въ тяжкому недузѣ лежавъ, то все бувало думає та думає собѣ.

— О Боже, Боже! — заговоривъ — якій у тебе свѣтъ красный! а я и не наживсь у свѣтѣ, я и не навчивъ ся, я и не знаю нѣчого!...

И въ остатню годину промовивъ: „Не живъ я, мамо, на свѣтѣ! тôлько збиравъ ся жити!...“

Молоде, та якъ косою скосило — а я зôстала ся....

10.

Тôлько менѣ и потѣхи, що коли приснять ся мои дѣточки. Та все снять ся они малєнькими, а парубками нѣколи не приснять ся.

И якъ живи̂ они стоять передъ душею моєю. Андрѣйко веселый, кучерявый, нѣбы по хатѣ бѣгає та гомонить, а въ хатѣ ясно-ясно! Василько надъ квѣтками та зѣлями сидить, задумавъ ся.

Прокинусь — пусто! робота дожидає; треба жити, треба дѣло робити, треба терпѣти горенько.

Живу.... Дивлюсь, якъ хата валить ся; чую, що и сама я пыломъ припадаю, — якось туманѣю, наче жива у землю вхожу....

бар. Поссінґеръ зôбравъ бувъ на ту цѣль 35.000 а коли справу того памятника пôдперъ такожъ и Соймъ краєвый, то Выдѣлъ краєвый зложивъ комітетъ, до котрого вôйшли сынъ покôйника ґр. Адамъ Ґолуховскій, президентъ мѣста Мохнацкій, проф. Захарієвичь, віцепрезидентъ Выдѣлу краєвого Хамецъ, та членъ Выдѣлу краєвого Єнджейовичь, котрый то комітетъ ухваливъ занятись поставленємъ памятника и установивъ условія, на пôдставѣ котрыхъ буде розписаный конкурсъ на выставленє сего памятника.

— **Лѣтный театръ львôвскій**. Рада мѣста Львова дозволила будову лѣтного театру у Львовѣ на Валахъ ґубернаторскихъ въ мѣсци, де теперь т. зв. „рондо", коло палаты архіепископа латиньского. Щобы забезпечити власнôсть грунту громадѣ, буде директоръ театру платити по 5 зр. рôчно нѣбы чиншу за вынаймленє. Плянъ будовы має дирекція предложити урядови будôвничому.

— **Снѣги**. Коло Тріесту и въ цѣлôмъ Карстѣ упали великій снѣги. Вôдъ двохъ днѣвъ мусять поѣзды зелѣзничій перебивати ся черезъ заспы и приходять обмерзаненій якъ середъ зимы. Такъ само упали великій снѣги въ пôвнôчнôй Итліи. На латиньски великодній свята була велика буря зъ снѣгомъ въ цѣлôй Бельґіи.

— **Огнѣ**. Въ Коломыи згорѣли дня 3 с. м. на передмѣстяхъ Баґінсберґъ и Славію реальности належачій до однои и тои самои родины Найхертôвъ. — Въ Городенцѣ погорѣло дня 4 с. м. въ самôмъ ринку 14 домôвъ. — Въ Рыбникахъ коло Бережанъ погорѣли будынки парохіяльній, згорѣло такожъ кôлька штукъ худобы. — Въ Гербôвцяхъ повѣта серетского на Буковинѣ згорѣла хата и стодола зô збôжемъ господаря Василя Косована а въ Ростокахъ повѣта выжницкого згорѣла дня 1 с. м. хата селянина Яковюка и млынъ. — Дня 5. с. м. згорѣли въ Скалатѣ двѣ хаты, одна Сенька Бѣлика а друга Пазьки Пеняковои; у сеи послѣднои згорѣла такожъ стодола и стайня, въ котрôй трохъ жидôвъ спôльникôвъ держало 14 коней, котрыхъ вели на ярмарокъ до Тернополя. Конѣ згорѣли такожъ. Загальна шкода выносить 2.500 зр. Домы були не убезпеченій а огонь хтось пôдложивъ.

— **Самоубійства**. Оногды въ полудня кинувъ ся зъ вôкна 2 поверха вôйсковои касарнѣ при Курковôй улици воякъ 95 полку пѣхоты зъ 10 компанія, Айсеръ, на камѣнный брукъ и тяжко покалѣчивъ ся. Пораненого вôдвезли до войскового шпиталю. — На Угорщинѣ, коло стаціи Ракошь-Польота кинувъ ся пôдъ колеса зелѣзници поспѣшного поѣзду, що ѣхавъ зъ Вѣдня до Будапешту, молодый чоловѣкъ, Маврикій Палканый.

— **Въ справѣ звѣстного процесу дяка Книша**, засудженого за москвофільску аґітацію въ Залочѣвщинѣ на кару вязницѣ рѣшивъ найвысшій трибуналъ судовый касаційный вôдкинути жалобу неважности.

— **Розправа карна** противъ Кобриновои, що недавно тому убила у Львовѣ свого любовника Опухляка а вôдтакъ сама зголосила ся до поліціи, вôдбуде ся передъ судомъ присяжныхъ дня 14 с. м. Розправу буде вести совѣтникъ Спендаковскій, обжаловувати буде прокураторъ Хилиньскій а боронити обжаловану д-ръ Дулємба. Вступъ на розправу лишь за білєтами.

Всячина.

— **Численна родина**. Недавно тому приѣхавъ до Барцельоны 94-лѣтный старикъ, котрый въ 1817 р. яко 20-лѣтный молодикъ выѣхавъ до Америки на заробокъ. Старикъ сей, а зове ся вôнъ Лука Непрейрасъ Паецъ, приѣхавъ теперь до Испаніи власнымъ кораблемъ, на котрôмъ привѣзъ такожъ цѣлу свою родину, въ складъ котрои входять: 16 доньокъ, въ числѣ котрыхъ есть 6 вдовиць, 9 замужныхъ и одна панна; 23 сынôвъ, зъ тыхъ 4 вдôвцями, 13 жонатыхъ и 6 безженныхъ; 34 внучокъ, зъ котрыхъ три вдовицями, 22 замужныхъ и 9 панночокъ, 47 внукôвъ, мѣжь ними 4 вдôвцѣвъ, 26 жонатыхъ, 17 до высватаня; 45 правнучокъ зъ котрыхъ 2 вже замужній; 39 правнукôвъ всѣ еще хлопцями; 3 праправнукôвъ: 72 зятѣвъ и невѣстокъ: — разомъ 279 осôбъ. Щасливый сей старикъ, бувъ тричи жонатый и має величезне майно.

— **Сарана надходить**. Въ Россіи, на Кавказѣ, и въ Альжірѣ въ Африцѣ, показалась сарана въ дуже великôй масѣ. Люде зъ Ґурара въ Альжірѣ розказують, що тамъ появило ся таке множество сараны, що она на 17 миль широко и далеко вкрыла цѣлу землю такъ густо, що они по нѣй мусѣли ступати.

— **Не легке имя**. Хто хоче собѣ добре языкъ наломити, най выговорить борзо кôлька разôвъ разъ по разъ имя гавайскои княгинѣ и наслѣдницѣ престола, котра такъ называє ся: Вікторія Кавекію Каюляні Люналільо Каляніуіагіляпуляпа.

— **Дешеву ѣзду** устроивъ собѣ бувшій сербскій архімандритъ Пелагичь, котрый въ Сербіи ставъ бувъ бунтувати нарôдъ. Єго вже чотири разы вôдставляли коштомъ краю до Болгаріи а Болгарія завертала єго знову безплатно до Сербіи. Теперь повезли єго вже пятый разъ зъ Сербіи до Болгаріи. Цѣкава рѣчь, доки вôнъ ще такъ буде ѣздити.

Штука, наука и література.

— **„Квѣточка"**, дарунокъ для молодежи. Впорядкувавъ Кость Федькôвъ. У Львовѣ, накладомъ руского Товариства педаґоґічного." Пôдъ такимъ заголовкомъ вышла гарненька и добре для молодежи добрана книжочка зъ чотирома хорошими образочками, илюструючими чотири поезийки въ книжочцѣ. Жаль лишь, що илюстраціи не суть въ книжочцѣ такъ розмѣщеній, щобы безпосередно дотычній поезийки илюстровали; дитинѣ прийде трудно дочитати ся, що кожда илюстрація означає и до чого она вôдносить ся. Се була очевидно похибка переплетника, але и на таку рѣчь треба зважати.

† Посмертній вѣсти.

Михаилъ Балкевичь, парохъ въ Баличахъ подорожныхъ, деканату болехôвского, упокоивъ ся дня 2 н. ст. цвѣтня с. р. въ 50-ôмъ роцѣ житя а 18-ôмъ священьства. Покôйникъ бувъ любленымъ мѣжь сусѣдами и знакомыми за-для доброты серця, честного характеру и патріотизму. Вѣчная єму память!

Антôнъ Чарковскій, выслуженый инспекторъ шкôлъ середныхъ, рицаръ ордера зелѣзнои короны III клясы, почетный горожанинъ мѣста Ярослава и бувшій професоръ бережаньскои ґімназіи, померъ у Львовѣ въ 51 роцѣ житя. Вѣчна єму память!

Померли: Епископъ Пастелій въ Мукачевѣ на Угорщинѣ и бувшій посолъ до Рады державнои зъ Дальмаціи и президентъ сенату, Ляпенна.

Послѣдній вѣсти.

Намѣстникъ Чехъ, ґр. Тунъ, зложивъ въ имени Єго Вел. Цѣсаря сочувство д-рови Ріґерови по причинѣ смерти єго жены.

Въ половинѣ мая скличе папа конситоръ, на котрôмъ заименує новыхъ кардиналôвъ. Мають бути именованій: архіепископъ вѣденьскій и нунцій папскій у Вѣдни. Нунціємъ у Вѣдни має стати Феррата.

Зъ Софіи доносять, що коло дому одного Болгарина, котрого денунціовала власна жѣнка, вôдкрыла поліція кôлька закопаныхъ въ городѣ набоѣвъ дінамітовыхъ и люнты. Кôлька днѣвъ тому назадъ найдено такожъ въ мѣстѣ на улици бомбу, котра однакожъ, якъ знатоки орекли, була нешкодлива. Здаєсь, що єи пôдкинено лишь на то, щобы поліцію звести зъ слѣду за убійниками Белчева.

На рекламацію австро-угорского посла въ Константинополи постановила Порта усунути ґубернатора въ Скоплю Кемалі-пашу а єго мѣсце має заняти ґубернаторъ зъ Приштины. *Fremdenblatt* доносить, що причиною цѣлого конфликту въ Скоплю бувъ шефъ тамошнои поліціи Юсуфъ-ефенді, дефраўдантъ, котрого австрійскій суды пошукували гончими листами, а котрый перейшовъ на исламъ и передъ тымъ называвъ ся Іосифъ Гладуличь.

Сербска скупштина приняла додатковый артикулъ до закона прасового, котрый має забезпечити короля Милана, яко члена королевскои родины, вôдъ напасти прасы. Противъ того додатку промавлявъ Гарашанинъ а шѣсть послôвъ голосувало противъ него.

Въ брюксельскôмъ конґресѣ робôтничôмъ, котрый має обговорити ґенеральну змову робôтникôвъ, взяло участь около 500 делеґатôвъ. Справозданє рады партіи робôтничои промавляє за тымъ, щобы безпроволочно зробити загальный страйкъ, а то якъ разъ длятого, що Бельґія находить ся въ передодни ревізіи конституціи. Ухвалено, що на случай, колибъ парляментъ заразъ по святочныхъ феріяхъ не приступивъ до ревізіи конституціи, то уповажня, ся головну раду робôтничу вôдложити загальну змову ажь до часу укôнченя дебаты буджетовои, а тогды приступити до рѣшучихъ крокôвъ.

Телеґрамы.

Вѣдень, 6 цвѣтня. При вчерашныхъ тѣснѣйшихъ выборахъ до Рады громадскои мѣста Вѣдня, выбрано 3 антисемітôвъ. Посолъ до Рады державнои, ґр. Евгеній Чернінъ, зложивъ свôй мандатъ.

Кіль, 7 цвѣтня. Цѣсарь Вільгельмъ зробивъ власною рукою перекопъ пôвнôчного каналу коло Ляндверъ, почôмъ вода вплынула въ русло каналу.

Римъ, 7 цвѣтня. Міністеръ дѣлъ внутрѣшныхъ принимавъ выдѣлъ клюбу робôтничого и поручивъ єму сказати робôтникамъ въ Мілянѣ, що дозволить на приватнѣ зборы дня 1 мая за мѣстомъ, але не дозволить походôвъ въ мѣстѣ. Для удержаня порядку буде ужита кавалерія.

Лондонъ, 7 цвѣтня. Племя Мірецѣвъ збунтувало ся противъ Анґлічанъ и напало на анґлійске войско. Въ борбѣ згинуло 9 вояковъ зъ мѣсцевои арміи а 4 ранено. Ходить чутка, що збунтували ся ще и другій племена.

Поѣзды зелѣзничій.

Пôсля годинника львôвского. (Ôдъ 1 жовтня 1890).

До Львова приходять:	Поѣздъ поспѣшн. або кур.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	9·28	8·50	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятына и Станіслава		8·30		
Зъ Будапешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіслава		12·08		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіслава		6·53		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.		2·—		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.	8·—			
Зъ Белзця (Томашева)				5·41
Зъ Белзця (лишь у вторки и пятницѣ)				10·17
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	8·30	4·20	7·20
До Пôдволочискъ	4·11	9·50		10·35
До Пôдволочискъ на Пôдзамче	4·22	10·15		11·05
До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		5·55		
До Стрыя, Хирова и Сухи		10·20		
До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочиого, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		8·45		
До Станіслава, Черновець, Яссъ, Букарешту и Гусятина	9·16			
До Станіслава, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Станіслава, Гусятина, Черновець и Сучавы		10·16		
До Белзця (Томашева)				8·03
„ лишь въ пятницѣ				2·29
„ лишь вô вторки				4·43

Примѣтка: Годины пôдчеркненій лінійкою означають часъ нôчный ôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, по̂дъ зарядомъ В. И. Вебера.